

V R T E C .

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 8.

V Ljubljani 1. avgusta 1882.

Leto XII.

Slovénski svét.

Slovénski svét, ti si krasán !
Ti poln nebeške si milôte,
Ti poln največeje si lepôte,
Ti biser méni vse zemljé !

Slovénski svét, ti si krasán !
Zarés nebó te je ljubilo,
Da te takó je obdarilo !
Kakó bi te ne ljubil jaz ?

Slovénski svét, ti si krasán !
Po tebi petje se razléga,
S poljá, z lesóv, ravnin in bréga
Razléga se najblisžji glas.

Slovénski svét, ti si krasán !
Oziram v tvoje se planine,
Pod njimi v brda in doline,
V ozídje mést in v kóče sél.

Slovénski svét, ti si krasán !
Tam lóg je, mračno zelenéci,
Vijé po njem se vir šuméci,
Užé od nékdaj znanec moj.

Slovénski svét, ti si krasán !
Kaj drugo méni vse trpénje ?
Le ti si moje hrepenénje,
Pozémeljski si tí mi raj.

Slovénski svét, ti si krasán !
V bodočnosti jaz vidim dnóve,
Ko težke izgubíš okóve ;
O Bog to dóbo skóraj dáj !

Slovénski svét, krasnéjši boš,
Kadár vihár ti zdanji mine
Ter iznad tebe mrak izgíne,
Povrne se ti sréče dán !

Jos. Freuensfeld.